

"Giống Saigon"

Tác Giả: Saigon Echo sáu tám
Thứ Năm, 01 Tháng 3 Năm 2012 11:07

Sinh ra và lớn lên ở Sài Gòn, trong đời lúc nào cũng có một ý định là sẽ "thoát đời" trên mảnh đất này, ý định đó chắc sẽ mãi mãi cho đến lúc một ngày nào đó âm thầm không biết rút tay áo mà mỉm cười he he he XXX xuống đời này...

Giống là yêu Sài Gòn thì có phần hơi quá! Không dám giống tình cảm dành cho Sài Gòn là tình yêu, nó chưa thể đến mức ấy. Cái tình với Sài Gòn là cái tình của một thành phố ăn với Sài Gòn hơn 20 năm, cái tình của một thành phố mà với nó, Sài Gòn còn quá nhiều điếu núp kéo, quá nhiều chuyện đời mà khi biết chút nghĩ về Sài Gòn, lại thấy như như, gần gũi...Hồi còn đi học, với hay chắc mà y đã bắt nạt 2 câu thơ như: Đèn Sài Gòn ngả xanh ngả đời
Gái Sài Gòn cái mắt cong cong.

Chuyện con gái Sài Gòn "mắt" cong không thì hông biết, chắc biết con gái Sài Gòn có cái đời môi cong cong để làm chút ngọt ngọt, như là khi cánh môi be bé cong lên một chút "hônggg..." khi đã có con trai rồi đi đâu, nắn nắn gì đó. Lúc đó, lại gặp ra soi, chắc cái mắt của đã có con trai đó thì là m. Mà con gái Sài Gòn có điếu đà, ông nào chút thì mới đúng thì t là con gái Sài Gòn. Ai mà đừng biết với. Giống đó là cái duyên ngầm của người con gái đất Gia Định

"Giọng Saigon"

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Năm, 01 Tháng 3 Năm 2012 11:07

cũng ch ng có gì sai. Ai hi u đ c s th y sao mà yêu mà th ng đ n v y... Có đ o đ c trong m t bài vi t v Sài Gòn – Gia Đ nh c a nhà văn S n Nam , có th y ông vi t gi ng Sài Gòn, cũng nh văn hóa và con ng i Sài Gòn là m t s pha tr n và giao thoa đ n h p nh t c a nhi u n i. Đó là nh ng ng i Chăm b n đ a, nh ng ng i khách Hoa, nh ng ng i mi n Trung đ u tiên đ n đ t Gia Đ nh... T đó hình thành m t lo i ngôn ng v a b n đ a, v a vay m n c a nh ng ng i đ m đ t... Gi ng ng i Sài Gòn đ c xem là gi ng chu n c a mi n Nam, cũng nh gi ng ng i Hà N i đ c xem là gi ng chu n c a ng i mi n B c.

Gi ng chu n t c là gi ng không pha tr n, không b c i bi n đi qua th i gian. Nh nói v gi ng chu n c a ng i Hà N i, ng i ta nói đ n cái gi ng m nh , khi tr m khi b ng, khi s c khi thanh, và ch ng ai ph nh n ng i Hà N i nói chuy n r t hay và “điều luy n”. Cái “điều luy n” y nh thu c v b n ch t c a ng i Hà N i mà ch ng i Hà N i m i có đ c. N u nói là ng i Vi t Nam nói nh hát, thì đúng ra ch có ng i Hà N i là “nói nh hát” mà thôi, h a ch ng ch có gi ng Hu c a ng i con gái Hu tr m t m i cùng đ c ví von th ...

Ng i Sài Gòn thì khác, gi ng Sài Gòn cũng khác. Không ng t ngào ...mía lụi nh m t s ng i dân Tây Nam B ven vùng sông n c mênh mang chín r ng phù sa, không n ng n c c m ch nh ng i mi n Đông Nam B nóng cháy da th t, gi ng ng i Sài Gòn cũng ng t, nh ng là cái ng t thanh h n, nh h n.

Đó là ch t gi ng “thành th ” đ y kiêu hãnh c a ng i Sài Gòn, ch ng l n vào đầu đ c mà dù ng i khác có b t ch c cũng khó lòng. Đ ng nh qua nhi u năm cùng v i đ t Gia Đ nh – Sài Gòn phù hoa trong nh p s ng, trong đ i m i và phát tri n, thì gi ng nói c a ng i Sài Gòn cũng tr n nên “cao sang” h n. Dù v y, có cái “thanh” c a m t vùng đ t m t th i là th ph Nam B , nh ng cũng ch ng m t đi đâu cái m c m c không b đ c c a cái g c chung Nam B .

Gi ng ng i Sài Gòn nói lên nghe là bi t li n. Ng i nghe hai ng i Sài Gòn nói chuy n cùng nhau m t quán n c, bên đ ng hay qua đ i n tho i, đ dàng nh n ra h . Cái gi ng không cao nh ng i Hà N i, không n ng nh ng i Trung, mà c ngang ngang sang s ng riêng...Mà đ u đ c bi t trong cách ng i Sài Gòn nói chuy n cùng nhau là m y t “nghen, hen, hén” c cu i câu...

Ng i mi n khác có khoái, có yêu ng i Sài Gòn thì cũng vì cách dùng t “nghen, hen” này. Khách đ n nhà ch i, ch nhà ti p. Khách v , c i r i bùng m t câu “Thôi, tôi đi ghen!” – Ch nhà cũng c i “ , dz y anh đi ghen!”. Nói chuy n đ i n tho i đã đ i, đ k t câu chuy n và cúp máy, m t ng i nói “H ng còn gì n a, dz y thôi ghen!” “thôi” đ đây nghĩa là đ ng l i, k t thúc, ch m đ t gì đó. Hai đ a b n nói chuy n cùng nhau, b t g p cái gì vui, quay đ u sang đ a k bên “Hay hén m y?” b ng gi ng đ u tho i mái...

Gi ng ng i Sài Gòn đôi khi đ i n đ t cùng m t câu nói, nh ng l i b ng nhi u cung b c gi ng đ u khác nhau l i mang ý nghĩa khác nhau. Đám nh qu y, ngh ch phá, ng i ch m ng,

"Giọng Saigon"

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Năm, 01 Tháng 3 Năm 2012 11:07

giọng h&#i g&#n l&#i và t&#ng ti&#ng m&#t, có chút hóm h&#nh trong đó "Dzui dz&# hen!". Đám b&#n cùng tu&#i, ng&#i ch&#i chung, c&#&#i đùa, m&#t ng&#&#i nói giọng cao cao vui vẻ "Dzui dz&# hen!"... Ng&#&#i Sài Gòn có thói quen hay "đãi" giọng &# ch&# cu&#i làm câu nói mang m&#t s&#c thái khác khi h&#n gi&#n, khi đùa vui nh&# "Hay dz&# uuu", "Gi&#i dz&#&#u...!"

Nghe ng&#&#i Sài Gòn nói chuyện, trong cách nói, b&#t g&#p "Thôi à nhen" "Thôi à!" khá nhi&#u, nh&# m&#t thói quen và cái "duyên" trong giọng Sài Gòn. Ng&#&#i Sài Gòn nói chuyện, không phát âm đ&#&#c m&#t s&# ch&#, và hay làm ng&#&#i nghe l&#n l&#n gi&#a âm "d,v,gi" cũng nh&# ng&#&#i Hà Nội phát âm l&#n các t&# có ph&# âm đ&#u "r" v&#y.

Nói thì đúng là sai, nh&#ng vi&#t và hi&#u thì ch&#ng sai đâu, đó là giọng Sài Gòn mà, nghe là bi&#t li&#n. Mà cũng ch&#ng bi&#t có ph&#i là do th&#t s&# ng&#&#i Sài Gòn không phát âm đ&#&#c nh&#ng ch&#&#y không n&#a, hay là do cách nói l&#n t&# "d,v,gi" &#y là do quen mi&#ng, thu&#n mi&#ng và h&#p v&#i ch&#t giọng Sài Gòn.. Ví nh&# nói "Đi ch&#i dzui dz&# hen m&#y!" thì ng&#&#i Sài Gòn nói nó... thu&#n mi&#ng và t&# nhiên h&#n nhi&#u so v&#i nói "Đi ch&#i vui vẻ hen!". Nói là "vui vẻ" v&#n đ&#&#c đ&#y ch&# nh&#ng c&#m giác nó ng&#&#ng ng&#&#ng mi&#ng làm sao đó. Nghe m&#t ng&#&#i Sài Gòn phát âm nh&#ng ch&#&#c có ph&# âm "v" nh&# "v&#, vui, v&#&#n, v&#ng" nó c&#m giác sao sao á, không đúng là giọng Sài Gòn chút nào...

Nhìn l&#i m&#t quãng th&#i gian h&#n 300 năm hình thành và phát tri&#n c&#a Sài Gòn t&# Phiên Tr&#n, Gia Đ&#nh Tr&#n, Gia Đ&#nh Thành, Phiên An, Gia Đ&#nh T&#nh...cho đ&#n Sài Gòn, dân Sài Gòn đã là m&#t t&#p h&#p nhi&#u dân t&#c sinh s&#ng nh&# Vi&#t, Hoa, Kh&#mer...Các s&# sách x&#a chép l&#i, khi ng&#&#i Vi&#t b&#t đ&#u đ&#n Đ&#ng Nai – Gia Đ&#nh thì ng&#&#i Kh&#mer đã sinh s&#ng &# đây khá đông, r&#i ti&#p đó là ng&#&#i Hoa, và m&#t s&# ng&#&#i t&#c láng gi&#ng nh&# Malaysia, Indonesia (Java) cũng có m&#t. S&# h&#p t&# này đ&#n đ&#n nhi&#u s&# giao thoa v&# m&#t văn hóa, làm ăn, cũng nh&# nh&#ng m&#t khác c&#a đ&#i s&#ng, trong đó dĩ nhiên ph&#i nói đ&#n ngôn ngữ.Ti&#ng nói c&#a ng&#&#i Sài Gòn không ch&# thu&#n là ti&#ng Vi&#t, mà còn là s&# h&#c h&#i, vay m&#&#n nhi&#u t&# ng&#&#c dân t&#c b&#n, đâm ra mang nhi&#u "hình &#nh" và "màu s&#c" h&#n. Nh&#ng t&# nh&# "lì xì, thèo lèo, xí m&#i, cũ xì..." là m&#&#n, nh&#ng t&# nh&# "xà qu&#ng, mình ên..." là c&#a ng&#&#i Kh&#mer. Nói ri&#t đâm quen, đ&#n đ&#n nh&#ng t&# ng&#&#i đó, nh&#ng ti&#ng nói đó đ&#&#c ng&#&#i dân Sài Gòn s&# đ&#ng m&#t cách t&# nhiên nh&# c&#a mình, đi&#u đó ch&#ng có gì l&#...Thêm vào đó, nó đ&#&#c s&#a đ&#i nhi&#u cho phù h&#p v&#i giọng Sài Gòn, thành ra có nh&#ng nét đ&#c tr&#ng riêng.V&#y nói cho cùng thì ng&#&#i Sài Gòn cũng có nh&#ng ti&#ng g&#i là "ti&#ng đ&#a ph&#&#ng" (local dialect !?). Nh&#ng ti&#ng này th&# hi&#n rõ nh&#t khi ng&#&#i Sài Gòn nói chuyện cùng ng&#&#i mi&#n khác. Nghe m&#t ng&#&#i Sài Gòn nói chuyện cùng m&#t ng&#&#i khác vùng, đ&# dàng nh&#n ra nh&#ng khác bi&#t trong l&#i ăn ti&#ng nói gi&#a hai ng&#&#i, hai mi&#n. Có m&#t s&# t&# ng&#&#i Sài Gòn nói, ng&#&#i mi&#n khác nghe r&#i...c&#&#i vì ch&#a đoán ra đ&#&#c ý. Cũng nh&# khi nghe ng&#&#i Huế dùng m&#t s&# t&# l&# l&# nh&# "o, mô, ni, ch&#, răng..." trong khi nói chuyện v&#y thôi. Khác là m&#y ti&#ng ng&#&#i Sài Gòn nói, v&#n có chút gì đó nó...vui vui tai, là l&#, ng&#ng&# làm sao.

Ng&#&#i Sài Gòn nói riêng và mi&#n Nam nói chung, có thói quen dùng t&# "d&#" khi nói chuyện, khác v&#i ng&#&#i mi&#n B&#c l&#i dùng t&# "vâng". Đ&# ý s&# th&#y ít có ng&#&#i Sài Gòn nào nói t&# "vâng". Khi có ai g&#i, m&#t ng&#&#i Sài Gòn nói "vâng!" là trong dáng đ&#p c&#a câu nói đó có giọng đùa, c&#&#i c&#t.. Khi nói chuyện v&#i ng&#&#i l&#n h&#n mình, ng&#&#i đ&#&#i th&#&#ng đ&#m t&# "d&#" vào m&#i câu nói. "Mày ăn c&#m ch&#a con? – D&#, ch&#a!"; "M&#i đĩa/dz&# h&# nhóc? – D&#, con m&#i!"... Cái ti&#ng "d&#" đó, không bi&#t sao trong c&#m giác nghe c&#a m&#t ng&#&#i Sài Gòn v&#i m&#t ng&#&#i Sài Gòn th&#y nó "th&#&#ng" l&#...

d&#ch&#u mà g&#n gửi, nh&# hàng mà tình c&#m l&#m l&#m. C&#m giác nó th&#t riêng so v&#i nh&#ng n&#i khác. Nghe m&#t ti&#ng "d&#" là bi&#t ngay tên này là dân mi&#n Nam cái đã r&#i h&#n hay... M&#t ng&#i mi&#n khác, có th&# là B&#c ho&#c Trung, đi&#n t&# m&#t kho&#ng th&#i gian ng&#n vài ngày thì nói "T&#b&#a đó đ&#n b&#a nay", còn ng&#i Sài Gòn thì nói "H&#m nay", "d&#o này"...ng&#i khác nghe s&# không hi&#u, vì nói chi mà ng&#n g&#n ghê. (L&#i phát hi&#n thêm m&#t đ&#u là ng&#i Sài Gòn hay dùng t&# "ghê" phía sau câu nói đ&# đi&#n t&# m&#t s&#c thái tình c&#m riêng. Ti&#ng "ghê" đó ch&#ng hàm ý gì nhi&#u, nó mang ý nghĩa là "nh&#u", là "l&#m". Nói "Nh&# đó xinh ghê!" nghĩa là khen cô bé đó xinh l&#m v&#y.)L&#i so sánh t&# "h&#m nay" v&#i "h&#m r&#y" hay nghe &# các vùng quê Nam B&#, cũng m&#t ý nghĩa nh&# nhau, nh&#ng l&#i không hoàn toàn gi&#ng nhau. Nghe ng&#i Sài Gòn dùng m&#t s&# t&# "h&#m r&#y, mi&#t..." là ng&#i Sài Gòn b&#t ch&#c ng&#i mi&#n sông n&#c v&#y. Nh&#ng nghe v&#n không trái tai, không c&#m th&#y g&#ng, vì trong ng&#i Sài Gòn v&#n còn cái ch&#t Nam B&# chung mà.

Nghe m&#t đ&#a con trai Sài Gòn nói v&# đ&#a b&#n gái nào đó c&#a mình xem..."Nh&# đó xinh l&#m!", "Nh&# đó ngoan!"...Ti&#ng "nh&#" mang ý nghĩa nh&# ti&#ng "cái" c&#a ng&#i Hà N&#i. Ng&#i Sài Gòn g&#i "nh&# Thuý, nh&# Lý, nh&# Uyên" thì cũng nh&# "cái Thuý, cái Uyên, cái Lý" c&#a ng&#i Hà N&#i thôi.

Nói m&#t ai đó ch&#m ch&#p, ng&#i Sài Gòn kêu "Th&#ng đó làm gì mà c&# cà r&# cà r&#...nhìn phát b&#c!" Nghe c&# nh&# là đùa, ch&#ng làm câu nói n&#ng n&# l&#m. M&#t ng&#i l&#n h&#n g&#i "Ê, nhóc l&#i nói nghe!" hay g&#i ng&#i bán hàng rong "Ê, cho chén chè nhi&#u nhi&#u ti&#n ít coi!"... "Ê" là ti&#ng Sài Gòn đó, coi g&#i tr&#ng không v&#y mà ch&#ng có ý gì đâu, có th&# nói đó là thói quen trong cách nói c&#a ng&#i Sài Gòn. Mà ng&#i Sài Gòn cũng l&#, mua hàng gì đó, th&#ng "quên" m&#t t&# "bán", ch&# nói là "cho chén chè, cho tô ph&#"... "cho" &# đây là mua đó nghen.

Nghe ng&#i Sài Gòn nói chuy&#n v&#i nhau, th&#ng b&#t g&#p th&# này "L&#y cái tay ra coi!" "Ngon làm th&# coi!" "Cho mi&#ng coi!" "Nói nghe coi!"... "Làm th&#" thì còn "coi" đ&#c, ch&# "nói" thì làm sao mà "coi" cho đ&#c nè? V&#y mà ng&#i Sài Gòn l&#i nói, t&# "coi" cũng ch&# nh&# là m&#t t&# đ&#m, dân Sài Gòn nói dz&#y mà. Ng&#i mà nghe ng&#i Sài Gòn nói chuy&#n cùng nhau thì quái l&#m, l&# l&#m, không ít ng&#i s&# h&#i "m&#y t&# đó nghĩa là gì dz&#y ta?" – Mà "dz&#y ta" cũng là m&#t th&# "ti&#ng đ&#a ph&#ng" c&#a ng&#i Sài Gòn à. Ng&#i Sài Gòn có thói quen hay nói "Sao k&# dz&#y ta?" "Sao r&#i ta?" "Đ&#c hông ta?"...Nghe nh&# là h&#i chính mình v&#y đó, mà...h&#ng ph&#i dz&#y đâu nghen, ki&#u nh&# là n&#a h&#i ng&#i, n&#a đùa đùa v&#y mà.!

Ti&#ng Sài Gòn là th&# đó, n&#u b&#n gi&# gi&#ng Sài Gòn nói chuy&#n, dù có gi&#ng cách m&#y mà b&# quên m&#y ti&#ng đ&#m, m&#y ti&#ng Sài Gòn riêng riêng này thì đúng là... "b&#n hông bi&#t gì h&#t ch&#n h&#t ch&#i!"

Mà gi&#ng Sài Gòn đã th&#, cách ng&#i Sài Gòn x&#ng hô, g&#i nhau cũng có ph&#n mang "màu s&#c" riêng.

"Gi ng Saigon"

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Năm, 01 Tháng 3 Năm 2012 11:07

